

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{2}$ an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{2}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Atitudinea Românilor față de
alegerile dietale ungurești.

(Urmare și fine).

Dacă în viitor un alt partid și-ar câștiga încrederea poporului român, ori dacă în Ungaria un alt spirit al timpului va predomina, atunci am sta poate în fața unei noi situații. Astăzi însă ori-ce Român, care vrea să promoveze într-adevăr interesul poporului său și care are înima și capul la locul său, stă pe acel punct de vedere, pe care l-am spus adineori. Drept, că există unii ștreberi — i-ai pute număra pe degetele unei singure mâni — cărora le-ar plăce să pescuiască în turbure. Unul cu ajutorul unui mandat dietal, în numele poporului român, ar vrea să capete o slujbă grasă, altul ar dori, ca cancelaria sa advocațială ajunsă la decadență, prin ajutorul unui astfel de mandat să ajungă ear la creangă verde. Cine va lua însă în serios pe astfel de indivizi, cari nici de poporul lor nu au fost nici-când băgați în seamă, baremi într-atât, ca să fie stigmatizați de trădători ai bunei cauze? Dl Széll și cu el mulți politicieni maghiari serioși de sigur își dau seamă despre aceea, că un popor atât de tenace ca Românii — tenace în vrere și tenace în perseverență — nu-l poți purta de nas cu ajutorul câtorva ștreberi. De sigur își dau seamă despre aceea, că cauza unei națiuni e întrupată și individualizată în cei mai buni, adică în cei mai cu caracter și independenți fii ai aeiului, și că și la poporul nostru românesc tocmai acei bărbați sunt adevărații purtători ai ideii naționale și reprezentanții „chestiei românești”, pe cari șovinismul maghiar și indeosebi jidan se silește a-i compromite ca ultraști. Corupția, atotputernicia Jidanilor imigrați, cărora tot una le este unde o se ajungă Ungaria, puterea capitalului estern și nu în ultima linie concurența economică cu străinătatea, ar fi putut deștepă în fiecare politician maghiar serios ougetul, că Ungaria, dacă vrea să se susțină și să înainteze, nu mai poate abdice de conlucrarea nemaghiarilor. O feară, a cărei majoritate covârșitoare o formează nemaghiarii, nu poate esclude pe timp îndelungat pe cei mai energici și atât prin facultăți spirituale cât și prin caracter cei mai însemnați bărbați alor 10 milioane de nemaghiari și nu-i poate constringe prin aceasta, ca voința și puterea lor sau se o lase să zăcă moartă, sau se o pună drept impediment în calea propășirii Maghiarilor.

Cine vrea să mă înceasească pe mine, pe acela trebuie să năusească a-l nimici și eu — aceasta e o lege a naturii, căreia fiecare ființă e supusă. Cea mai mare parte a energiei vitale, a puterii spirituale, morale și economice a nemaghiarilor se întrebunțează spre aceea, ca să se apere în contra atacurilor, ce se îndreaptă în mod rafinat și sistematic din partea șovinismului contra existenței naționale. A suma această putere și a o pune în serviciul interesului comun al statului pe baza toleranței naționale și bună-voinței reciproce, aceasta va fi poate tema unui viitor partid maghiar, căruia li va zăcă la inimă saluta Ungariei și indeosebi mai mult adevărata saluta a Maghiarilor, decât a Jidanilor. A ne maghiarisa a fost deșertul vis predilect al generației, care astăzi deja la suflarea clarinetei șovinistice a început a perde din vechea și liberală putere a plămânilor. Înșuși archișovinistul Bartha M. și Ugron G. au început deja a vedea zădărniciă tuturor tendințelor de maghiarizare. Dela convingerea aceasta până la câștigarea forțelor nemaghiarilor pentru o acțiune îndreptată spre binele comun al poporului, e numai un pas. Am numit cu intenție pe d-nii Bartha și Ugron, pentru-că deși cei mai declarați inițiatori ai Românilor, dar tot-pdată sunt șovinisti maghiari onești. Po-

liticianii jidani firește că totdeauna vor tinde a menține prăpastia dintre Maghiari și nemaghiari, căci lor — lucru ușor de înțeles — nici-odată nu le va zăcă de inimă binele statului ung. Ani, poate decenii de-afundul se va continua încă zădărnica proces distrugător de forțe al tendințelor de maghiarizare. Ei bine! Noi putem aștepta și vom ști lupta. Noi nici pe departe nu pierdem atâtea, ca Maghiarii prin aceea, că statul maghiar se supă. Noi numai față de statul ungăr avem interes. Noi rămânem pasivi și așteptăm și lucrăm, pentru-ca odată politicește, culturalmente și economiceste tari, ceea-ce ne compete după drept, s'o putem elupta spre binele poporului nostru și spre binele statului. Și dacă câțiva ștreberi ar ajunge în numele poporului nostru în parlament, pe noi aceasta puțin ne alterează.

Când un moment de însemnătate va pretinde o acțiune energetică dela noi, vom ști proceda pregătiți și solidari. Căci o principală trăsătură tipică a caracterului poporului român nu-i permis s'o uite nici un politician, care pentru ori contra Românilor vrea să întreprindă o acțiune. Ori-cât de uricis ne-am combinate noi, pot exista între noi dușmăniiri personale, aceasta nu ne împiedică cătuși de puțin de-a încheia într'un moment de lipsă o alianță defensivă și ofensivă în contra dușmanului comun. Aceli cari s'au urit, învață a se iubi, inimiile devin amicii, simulanții — aliați credincioși. Istoria noastră arată în privința asta exemple de tot paradox, și chiar generațiilor mai tinere ale poporului nostru deja mai de multe-ori li-s'a dat ocaziunea de-a valida în mod practic acest neaș instinct de rasă și popor. Poate deschide dar' partidul liberal și dl Széll ori-când câtorva ștreberi români și semiromâni, de valoare în ori-ce privință inferioară, porțile parlamentului, pot simula în fața străinătății și a Ungariei, că Românii acum sunt mulțumiți, poate să ne persecute presa și mai departe cu atacurile ei odioase, ori poate să tacă mulcom din cauza că perseverăm în pasivitate, pentru noi totuși numai hotărârea unei conferențe naționale române e dătătoare de ton, de-am fi măcar „Tribuniști”, „Mocsonyiști” ori „Aradani”. În punctul acesta solidaritatea noastră rămâne neatacabilă. Și până-când nu putem ridica noi cuvântul nostru în parlament, toate încercările pentru deslegarea chestiei române vor rămâne strădanie zădărnica. Căci noi ultraștiți, noi cari tindem a aduce în concordanță binele națiunii noastre cu binele celorlalte națiuni ale Ungariei și cu binele statului ungăr, și ca punct principal al programului nostru mărturisim o politică de egală îndreptărire națională, noi suntem adevărații reprezentanți ai poporului român și fără conlucrarea noastră ori-ce încercare întru aplanarea chestiunii românești va rămâne totdeauna numai o încercare.

Dr. Alexandru de Vaida-Voevod.

Sibiu, 7 Aug. 1901.

Un interview. Dl Tache Ionescu, fost ministru român, trecând prin Viena a dat privilegiu unui redactor dela „Neue Freie Presse” să-l intervieveze.

Relevăm aci declarațiile făcute de fostul ministru de instrucție al României.

În chestia electorală, conservatorii venind la putere vor face o reformă în sensul că opoziția se poată fi totdeauna reprezentată.

Dl Sturdza — a zis dl Ionescu — este în adevăr un om cu o mare putere de muncă — fapt pentru care e iubit de Regele Carol, care e de așigderea un mare muncitor, — dar șeful liberalilor are mari cusururi: e mic la inimă, e contra capitalurilor străine, e contra inițiativei private; a scăzut prestigiul României în chestia macedoneană.

Dl Ionescu zice, că relațiunile româno-bulgare s'au îmbunătățit, mulțumită dării în judecată a lui Sarafoff.

Visita marelui duce rus la Conststanța n'are nici un caracter politic.

În lupta vamală cu Germania, România va fi ajutată de Austria și Rusia, deopotrivă lovite.

Serbările dela Șimleu

— și presa maghiară.

Cu titlul „Teatru valah în Ungaria”, organul lui Bánffy, „Magyar Szó” raportează următoarele:

„Valahii de mult își bat capul, ca să ridice undeva în Ardeal un teatru cu limbă română. Au adunat până acum mai mult ca 320.000 de coroane spre acest scop, și acum simțesc, că a sosit timpul pentru esedutarea planului. Au aranjat la Șimleu o serbară cu caracter în toate privințele exclusiv valah, la care s'au întruuit foarte mulți Valahi din comitatele Brașov, Cojoana, Sibiu, Alba-Inferioară, Arad, Timiș și Hunedoara. La adunare au hotărât, că deocamdată nu vor ridica un teatru stabil, până-ce nu vor dispune de o trupă staționară, neespionabilă. Deocamdată o trupă provizorieică ar avè să aranjeze reprezentațiuni, în chipul acesta, intenționând să câștige afacerii simpatia întregii valahimii din patrie. Numai după aceea vor zidi — teatrul la Arad, Sibiu, Cluj sau la Orade. În fruntea mișcării, care ar trebui energie oprită, se află Iosif Vulcan și Vasile Goldiș, nepotul episcopului Goldiș.”

Cu același titlu și în mod tot atât de turbat ca și „Budapesti Napló” serie și „Magyarország”, organul lui Ugron și Bartha!

„Societatea a strîns în urma agitațiunilor mei mult ca 300.000 de coroane cu ajutorul acelor institute de bani, cari trag perina de sub capul bietului Sécuiu, și de mult își dă osteneala, ca să întemeieze pe pământ unguresc teatru român. În adunarea sa de acum societatea a decis, ca să organizeze din actori din România o trupă ambulantă, care apoi cu spriginul societății va cutria feara ungurească, ori-unde răsună numai vorbă românească. Așa ne spune vestea dela Șimleu. Toată știrea aceasta este de natură curat politică și așa zicend n'are nimio de a face cu arta. Cât sînt de neobiectivi Valahii în acest obiect, o dovedesc din destul prin aceea, că în acele orașe locuite de ei, în cari funcționează trupe maghiare de actori, nici-odată nu cercetează reprezentațiunile. (Auzi peoătosul! Trad.) Lor deci nu pentru plăcere artistică le trebuie teatru, ci pentru demonstrații politice.

Să sperăm, că în chestia aceasta vor avè cuvântul și respectivele autorități politice. (Sperăți, sperăți, desperăți și descreerați! Trad.)

Îndrăzneală muscătească.

Ziarul „Galati” aduce următoarea știre într-adevăr, foarte curioasă în felul ei:

„Sâmbătă, 21 Iulie v. între orele 12 și 1, un fapt fără de precedent a emoționat întregul nostru oraș. Cincii torpiloare rusești au trecut ca fulgerul din josul Dunării până în dreptul Țiglinei, și fără nici o întârziere au cărnit și au luat-o cu o repeziune vertiginosă, cătră Mare. Toate persoanele cari se aflau la burșă și pe cheiri au răspândit imediat vestea în tot orașul.

În privința acestei invasiuni de vase de războiu rusești există foarte multe versiuni.

Spiritele mai bănuitoare lasă să se întrevadă, că faptul acesta constituie unul din motivele întârzierii escadrei ruse de a soși la Conststanța, că aceste visite unele așteptate, altele neașteptate ale vaselor de războiu ruse, nu-s decât pure inspecțiuni, pe cari Rusia ni-le face ca să ne măsore puterile.

Toate ca toate. Față de sosirea în portul nostru a cincii torpiloare ruse, cari trec ca fulgerul prin apele noastre și fără să se oprească cătuși de puțin se reîntorc, e foarte suspectă și dă loc la temeri întemeiate.

Se zice că s'ar fi telegrafat ministerului nostru de războiu și celui de

interne. Convingerea generală e, că un conflict diplomatic cu Rusia e iminent.

În oraș, în cercurile militare, eredința e, că Rusia a întemeiat un minunțos spionagiu pe Dunăre.

Accesul celor 5 torpiloare în portul nostru, e considerat ca nelegiuit și ca o încălcare, de oare-ce un vapor de războiu în momentul când intră în apele străine, trebuie să facă cunoscut aceasta anterior căpitanului de port, pe care trebuie să-l salute după o regulă oarecare. Ori, torpiloarele au intrat în port pe ascuns și tot pe ascuns au plecat.

Cu titlul „Incidentul torpiloarelor rusești”, ziarul „Conservatorul” serie următoarele:

„Faptul acesta e de o gravitate care nu scapă nimănui. Pe când visita anunțată a escadrei rusești la Conststanța nu are loc în ziua hotărâtă, oi se amână fără prealabilă înștiințare oficială, lăsând într-o poziție puțin măgulitoare pe ministrul, care o aștepta, eată-ne visitați, fără nici o prevestire, de cincii torpiloare rusești, cari trec dinaintea Galafului fără să schimbe nici un salut cu fărul, ca-șicum ar fi intrat într'un port rusesc.

„Nu insistăm deocamdată asupra diferitelor interpretări ce s'au dat acestei visite atât de neașteptate. Consttanța numai călcarea regulilor internaționale cele mai elementare, ce s'a săvârșit de vasele unui imperiu cu care ne aflăm în relații de bună vecinătate.

Un vas de războiu, când intră în ape străine, trebuie să facă cunoscut aceasta căpitanului de port pe care trebuie să-l salute. Și torpiloarele ruse nu s'au conformat acestor reguli, ci au avut aerul de a intra și a eși din portul Galafii ca dintr'un port rusesc.

Eată faptul trist, asupra căruia guvernul e dator să ceară explicațiuni și să lămurească opinia publică.”

Tinerimea.

IV.

Se judecă sever tinerimea noastră contemporană. Atitudinea ei șovăielnică, puțin bărbătească, insuficientă ca elan etic și național, destul de subredă ca temeinicie de cultură, — întimpină cea mai necruțătoare critică în cercurile noastre publice cu tragere de inimă pentru soarta de astăzi a poporului român.

Cu toată dreptatea. Ceea-ce-i rău, trebuie condamnat sever. Ceea-ce-i bolnăvicios, trebuie constatat fără de reserve.

Dar' cu aceeași dreptate ne va fi îngăduit și nouă să judecăm cu asprime cauzele fundamentale, cari au provocat și cari mențin situația îngrijitoare a moralului tinerimii noastre. De aceea se nu nise ia în nume de rău, dacă vom spune prea puține cuvinte dulci asupra educației ce se dă tinerimii noastre în familia românească, în societatea românească.

Vom fi scurți la vorbă, deci cu atât mai categorici. Când constăți faptele pentru ele înșele, de dragul adevărului și când nu vrei să învlești un singur adevăr în mreaja unor zeci de cuvinte indulgente, cari scusă și cari atenuiază numai pentru a mulcomi eventuale nemulțumiri — atunci nu mai e vreme de vorbă multă. În asemenea clipe de sinceritate necondiționată, adevărurile se impun în contul formeii mai blânde. Ceea-ce-i categoric, nu-i nici-odată transigent.

Revenim. Atât educația ce se face tinerimii noastre acasă, în familie, (înțelegem familiile cu oare-care cultură, căci acestea determină normele educației familiare), cât și educația ce se face în societatea noastră, lasă foarte mult de dorit. Putem zice, că nici una nici alta nu favorizează aproape de loc, ba chiar slăbesc — puțința ridicării unei

tinerimi-nădejde: viguroasă și neatrănată ca voință, generoasă și entusiastă ca sentiment; luminată și idealistă ca suflet.

Remarcăm în prima linie un vițiu pedagogic-social adânc, care amenință tot mai mult moralul tinerimii noastre și, implicit, moralul claselor conducătoare ale poporului. Acest vițiu se resumă în o formulă cât se poate de practică a filosofiei vieții: *amână cariera, pe urmă, idealele*, dacă și intru-cât mai este loc pentru ele. Cu alte cuvinte, o educație cras materialistă; principii pedagogice-sociale pur utilitariste; reducerea individualității la rolul trist al unui automat de alimentare și de îmbogățire cât se poate mai perfecționat.

Această boală materialistă, această concepție stomachală a rostului vieții — bănuie mai mult și în educația noastră familiară și în educația largă ce o poate oferi societatea, prin vederile cari o domină.

Părinți, educători de pe catedre și educători de pe amvon, bărbați de seamă ai vieții noastre publice, oameni din sfera înaltelor finanțe românești și cu deosebire dispunătorii puțin generoși și puțin idealști asupra fundațiilor noastre confesionale și naționale — toți acestia, în marea lor parte, se găsesc astăzi robiți de cultul exagerat și patologic al carierei ca scopul din urmă al vieții.

Indemnând, de multe-ori chiar forțând, totdeauna seducend pe copiii nevristnici să se închine și să se dedice molochului carierei, — educătorii acestia nu-și dau seama de pacostea enormă ce o năusească ei asupra moralului vieții noastre publice și în prima linie asupra moralului tinerimii noastre, pe care de alte-ori o critică atât de sever.

Nenorocita de educație brutal-profesionistă suprimă deja la fragedă vîrstă toate schintele nobile în sufletele tinerilor, distruge începuturile de porniri nobile, face cu neputință ridicarea unei tinerimi-nădejdea poporului său.

În loc să li-se desvoalte tinerilor cultul istoriei, al literaturii și al culturii naționale, ei sînt ghionteniți și învețe pe capete numai și numai manualele seci de școală, ca să poată da cu atât mai repede esamenenele. În loc să li-se deschidă barierele largi ale culturilor europene prin cunoașterea literaturilor clasice și universale, — ei sînt îndrumați să învețe numai pentru școală, căci numai astfel pot deveni cu siguranță la o carieră.

Unde mai punem pe urmă educația de înfrângere a caracterelor, de umilire, de sclavagiu, care se dă celor mai mulți din bieții nostri tineri ajunși pe mîna pseudo-generosității celor-ce se cred stăpâni pe adevărata generositate a mecenaților nemuritori!

Lumea care cunoaște actuala stare a tinerimii noastre, poate pune mărturie pentru adevărul: că tocmai bursele (stipendiile) românești sînt acelea cari în loc să cultive bărbați pe seama poporului, așa după-cum au lăsat cu limbă de moarte marii binefăcători, — cultivă adese-ori bărbați pentru sine însuși și pentru... patronii lor. În cazul cel mai bun, ele cultivă bărbați tineri, fără de caractere ferme și fără de o voință puternică. Fiindcă teama de a-și perde bursa, distruge în ei ori-ce pornire nobilă de a practica școala în care se agită și se desfășoară ideile mari, școala luptelor atât de curate ale tinerimii.

Dar' în înșuși societatea noastră, în afară de cercurile și de așezămintele oficiale, — nu domină oare aceleași nefaste vederi convenționale asupra carierei ca scopul întâiu al vieții?

Dacă mai adaogem la toate aceste păcate — protecționismul regretabil care pestilențiază atmosfera moralului tinerimii noastre prin constrîngerea unei

școale de gimnastică a șirii spinării, pe urmă grasarea pe ici pe colo a bac-cilor unei plutocrații mitocănești și a unei caraghioase pseudo-aristocrații — atunci ne vom găsi în fața unui tablou destul de fidel al unei educații care pulverizează orice nădejdi de o tinerime națională sănătoasă și puternică eticește.

În sfârșit, ca se nu uităm o notă caracteristică a societății noastre, amintim și lipsa de personalități-model care să constituie pentru tinerime idealele vii, cum era pe vremile de glorie ale Grecilor un *Pericles*, sau pe vremile strălucite ale Romanilor un *Cato*. Avem atât de puțini oameni-model pentru tinerime și chiar și aceștia sunt adeseori improșcați cu noroiu din băltoacele de aur sau din băltoacele de stat, unde își dorm trândăvia morală duhurile oportuniste.

Personalități-model puternice, o școală de ideale mândră se ne ridică — dacă vom să vedem ridicându-se tinerimea noastră. Și, în prima linie, se ferim tinerimea (după-cum a început deja să se ferească însăși) de acei fari-sei preținși idealisti, de acei vânători de carieri deghisați, în vânători... de Unguri, cari, pe când se închipuiau dic-tatori peste sentimentul obștesc al nea-mului, — au compromisat prin sine însuși atâtea idei generoase, atâtea teorii splendide de intransigență națională, atâtea credinți curate, — pentru-ca ei în-șiși să se încuibe la urmă în bălogu-rile binelui personal și să facă fără de rușine aceea ce ani de zile au combătut fără de rezervă, la alții...

Ar mai fi de relevat, între cauzele adevărate ale moralului scăzut de care suferă tinerimea noastră: ideile materialiste ale epocii moderne, împrejurările politice, culturale, sociale și economice desechilibrate ale vieții publice din Un-garia, pseudo-cultura și pseudo-civiliza-ția nenorocită care se manifestă în așe-zemintele universitare ale țării — toate contribuind la producerea unei atmo-sfere atrofiante, în care se perd atâtea porniri nobile, atâtea forțe sufletești și morale, atâtea frumoase visuri de ideal ale tinerimii...

Ear' rezultatul din urmă? o gru-pare de indivizi care nu poate da o tinerime română cum ar cere-o datoria națională și indivizi, singuratici — cari sunt astăzi petri nemiscate, mâne petri aruncate în noi înșine, în interesele noastre naționale cele mai scumpe.

Asupra acestui punct și asupra re-mediilor de aplicat, vom insista în arti-colul al cincilea, care va fi cel din urmă în seria noastră.

Ioan Scurtu.

Hegemonii nostri. Am dat ieri pe scurt scandalul provocat de purtarea brutală a poliției din Cluj. Casul acesta a provocat mare vifor nu numai în si-nul poporației clujene, foarte accesibi-lă pentru tot ce scandalizează, ci în toată presa ungurească. Astăzi capitala Ungurilor ardeleni este pusă sub stare de asediu. Poliția s'a declarat imposi-bilă. În locul ei siguranța publică e păzită de garnisoana locală, infanteriști, honvezi, gendarmi, de 130 de husari dela Gherla și de 100 de polițiști dela Budapesta.

Nu se putea da o dovadă mai stră-lucită despre putreziciunea morală și poli-tică a centrului, a focalului de cul-tură maghiară, luminat și încălzit de ve-stitul „Kulturgylet", decât chiar acest conflict izbucnit între poliție și cetățeni.

Poliția dela Cluj reprezintă în mi-niatură sistemul miserabil, după care în țeara aceasta se păzește ordinea legală și se apără siguranța publică. Plebea clujană reprezintă poporul „alcătuitor de stat" răsfățat, purtat pe brațe și edu-cat de presa jidano-maghiară.

Când la Cluj, la Clujul „cel de mare preț" stau astfel lucrurile, ce poate să fie într'alte centre ungurești mai mici și unde nu lucrează raze de cultură „națio-nală" atât de intensive?

Dar' Dumnezeu nu bate pe om cu băta! Cele petrecute la Cluj nu sunt altceva, decât pecetea pe atestatul, ce noi Românii de mult l'am dat acestor „patrioți". Un trist atestat, care îi face de risul și ruginea lumii.

Evident, oamenii aceștia trebuiesc puși sub curatelă, acești decăzuți nu mai pot să poarte eghemonia asupra noastră.

Dar' „patrioți" au aflat felul de scapare din criza, în care au ajuns la

Cluj. »Magyar Polgár» scrie: »Numai gendarmeria e în stare la noi să facă grabnic și temeinic rindulială și să re-stabilească autoritatea polițienească!».

Gendarmi vă trebuie vouă, bravi-lor compatrioți, pe voi numai gen-darmii și lanțurile vă mai pot im-blânzi!

Adunarea generală a „Societății pentru fond de teatru român“.

— Raport special. —

Șimleu, 3 August 1901.

(Urmare și fine).

Expoziția lucrurilor de mână.

Sub întreagă durată sărbătorilor dela Șimleu a stat la dispoziția publicului o prea frumoasă expoziție de lucruri de mână, aranjată de »Reun. femeilor române din Sălagiu și Chior» cu concu-rsul »Reun. fem. române din com. Hu-nedoara».

Deja faptul, că această expoziție a fost aranjată cu concursul alor două reuniuni de femei din două colțuri de țară — i-a asigurat dela început im-portanță deosebită. Căci vizitătorii nu-măroși ai expoziției au avut rarul pri-legiu să compareze și să admire artiști-cele cusături și țesături făcute în Să-lagiu și în com. Hunedoara — și să constate cu veselie asemănarea artei manufacturieră a femeii române — ori în ce parte s'ar afla ea; dovadă că fe-meia română își culege modelul cus-turilor sale din motive curat naționale — comune întregii românii.

Faptul acesta e de o importanță capitală, pentru-că ne arată lămurit pu-terea națională a portului românesc, a datinelor românești. Ne dovedește cum femeia română este cel mai puternic de-positar al datinelor, portului și obicei-urilor naționale.

Și apoi concursul acestor două frunțase reuniuni poate și ar trebui să servească drept exemplu și drept indemn pentru celelalte reuniuni de femei — ca în curând să vedem o ex-poziție de lucruri de mână aranjată cu concursul tuturor reuniunilor de femei, ce le avem. Ce privilegiu ad-mirabil ar fi pentru aceasta adunarea gen. a „Asociațiunii“ la Sibiu!

Importanța capitală a unei astfel de expoziții n'ar pute-o îndestul aprecia! Deosebitul merit al aranjierii expo-ziției dela Șimleu îl au Spect. D-ne Maria A. Cosma, presidenta și d-na v. d. Vicaș, v-pres. reun. sălăgene-chio-rene, precum și Spt. D-nă Elena Hosszu-Longin, presidenta »Reun. fem. din com. Hunedoara».

Dintre exponențe ne-a succed să însemnăm următoarele:

I. Prin reun. femeilor sălăgene-chiorene:

Din jurul Someș-Gurului: Anis-ie Barbur (ștergar, șurț, poale); To-dora Temeș (cămeșe, poale, șurț); Ana Stegeran (ștergar); Parasca Mură-șan (ștergar); Aurelia Caba (acooper. de tasă, ștergar, față de masă).

Din jurul Sălagiului: Ana Chișiu (2 fețe de masă, 2 șurț, poale, 3 că-meși); Anastasie Scioipu (poale, 2 șurț, table, față de masă, 2 hăinuțe, cămeși); Mariș Bănoșiu (2 ștergare); Mariș Ilesiu (5 ștergare, 3 fețe de masă).

Din jurul Someș-Odorheiului: Anica Pop (poale, șurț, 2 ștergare, cămeșe, acoperitoare); Ana Mica (2 în-vălitoare de credenț, 2 ștergare fugă-toare, plapomă, 3 fețe de masă, 4 ser-vete, înv. de masă); Parasca Marian (perină, cămeșă, rochie, șurț, 2 ștergare); Floarea Pop (ștergar, cămeșă, poale); Marișca Rus și Floare Rus (ștergare, cămeși); Cornelia Opreș (2 înv. de credenț de pat).

Din Bogdana: Anuța Marinceș (3 ștergare, față de masă, 4 ștergare); Terezia Băliban (4 ștergare, cursor, față de masă).

Din Supurul-de-sus: Elena Butean (14 lucruri).

Din museul »Reuniunii femeilor ro-mâne sălăgene»: un costum de țerancă, port de peste Meseș; un costum fe-meiesc, port de sub Meseș; un costum femeiesc, port din Chior.

Din Sereadeu: Maria Gheție (covor, fugătoare).

Din Hidig: Dela Victoria Vicaș (perină de canapea, fugătoare, față de perină, plapomă de vară); Letiția Vicaș (acoperitoare de cred., mapă de scrisori); Tereșca Ember (5 pânzături); Floarea Sabó (față de masă).

Din Recea: Amalia Pop (față de masă, ștergare, cămeșe de mas., șurț, fugătoare).

Din Cosniciu: Angela Vicaș (față de masă cu 6 servete, 2 ștergare, acoperitoare de canapea, 2 tablete); Eleonora Vicaș (ștergare fugătoare); Mărioara Vicaș (față de perină); Aurelia Vicaș (aco-peritoare de masă).

Din S. Giurtelec: Emilia Criste (2 fețe de masă, covor, 2 ștergare, fugă-toare, milieu, 2 tablete, acoperitoare de canapea, față de perină, dantele la perină); Veturia Criste (dantele la perină); Elena Muth (față de masă, 3 fețe de perină, 3 ștergare); Florica Crișan (14 diverse); Elena Lazar (cămașă de bărbat); Floarea Gal (un costum femeiesc).

Din Cizer: Emilia Orian (covor, 3 fețe de perină, fugător, tabletă).

Din Stărciu: Ana Cherebeșiu (10 ștergare, 2 înv. de credenț de pat).

Din Holoan: Elena Kerezi (4 fețe de masă diferite, cusute, parte brodate cu flori, covor pentru masă de toilette, alt covor brodat, 6 fugătoare, covor de credenț brodat, altul de pânză, fugă-toare de masă cusută cu ciur și cruci, covor de tasă, 2 cămeși cu cruci, peri-nuță pentru altar brodată cu flori).

Din M.-D. Georgiu: D-na Veronica Pop, protopopeasă (plapome de vară, 5 ștergare, înv. de credenț de perine).

Din Cluj: D-na Elena Căsarca (2 plapome de vară, 1 ștergar, 1 fugătoare de masă, servete de cafea).

Din Chior, comuna Varaiu: D-na Elena Andreica, preoteasă (42 piese di-verse de manufacturi); d-șoara Rosalia Ghetie (14 manufacturi).

Școala de fete a reuniunii feme-ilor r. s. diverse lucruri de mână și de-semnuri de-ale elevelor.

II. Prin »Reuniunea femeilor ro-mâne din com. Hunedoara»:

Din Vurpăr: Rachila Onișor (2 perine de divan); Maria Vlaicu (2 pe-rine de divan); Nica Puian din Orăștie (4 perine de divan); Maria Za-podean din Vaidei (covor de credenț, milieu, covor de tasă mare, mășărită, 2 covoare de tasă mică, 5 șurț, 4 desagi roșii cu sîrmă, 4 desăguți de bambac, 3 straife); Maria Chișiu (straif, 2 co-voare, 6 ștergare); Saveta Pricagian (4 covoare, model antic); Vița Nistor (covor de credenț și de tasă, milieu, 2 covorase, covoras de mășărită, 3 tablete); Nica Puian (4 tablete); N.N. din Vaidei (2 covoare de mășărită); Opreana lui Ioan Andrei din Orăștie (3 covoare, 2 acoperitoare de fotel); Rachila Oni-șor (covor mare); N.N. din Vaidei (3 covoare diferite, 2 mici de tasă, milieu, fugătoare); Nița lui Ioan Opra din Vaidei (covor de credenț și de pat, 3 batiste de căluseri). Donațiunea dlui Vălu din Orăștie (covor de chaise-longue, 5 cravate pentru dame, 2 capete (funduri de perină).

Din fugitiva esaminare a admira-bilelor manufacturi expuse remarcăm ur-mătoarele momente:

Lucrările femeilor din comitatul Hu-nedoara ne arată un gust mai rafinat, dar' atât de dulce — întunecat ca și viața țerancilor din romantica țeară a lui Huniade-Corvin.

Lucrările Sălăgenelor sînt mai vioaie, mai abundante în culori rîzătoare — doar' și Sălagiul e mai viu, mai »răs-bunat» decât comitatul Hunedoarei.

»Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoara» a ajuns deja să instruiască femeile sale cum să folosească admirabilele lor cusături și țesături la lucruri practice, folosite și de societatea cultă. Dovadă: cravatele cusute, mili-eurile, trastele elegante (de mână), pe-rinele de divan țesute etc. Nădejduim că acest progres va afla cultivatoare și între harnicele Sălăgene.

În sfârșit ori-cât aș dori, nu-mi este posibil să enumăr baremi toate mo-mentele vrednice de remarcă, ce le-a oferit expoziția aceasta.

Și apoi faptul, că cele mai multe lucruri au sosit aranjatorilor abia cu câteva ore înainte de deschidere, pe lângă cea mai mare bunăvoință, a făcut imposibilă aranjarea potrivită a expo-siției. Abia au ajuns să îmbrace pe un model un port din Sălagiu. Cât de ad-mirabil și instructiv ar fi fost când aranjatorii ar fi putut îmbrăca pe câte un model și celelalte porturi din Chior, Meseș, țeara Hațegului etc.

Ori-cum însă, ca început, expoziția aranjată de amintitele două reuniuni a fost foarte succedă și de o importanță deosebită — mulțumită desinteresatelor aranjatoare și zeloaselor exponențe — între care se vor decerna 32 premii din

partea »Reuniunii fem. rom. sălăgene-chiorene».

Din lipsa de timp aceste premii s'au distribuit numai ulterior.

Incheiere.

Sămbătă, în ziua a treia a sărbă-rilor o parte din oaspeți au plecat acasă, alții au făcut excursiuni în jurul Șim-leului și la mormântul nemuritorului Si-meon Bănușiu.

În diasul despărțirii îmi țin de o deosebită datorie să mulțumesc frați-lor sălăgeni pentru cordiala primire. Îndecsebi inteligență din Șimleu a fă-cut tot posibilul ca iubii lor oaspeți să le simtă pe deplin dragostea lor frătea-scă. Mai ales deobligați le-au rămas reprezentanții presei române, cărora inteligența din Șimleu le-a pus toate la dispoziție — întru îndeplinirea obo-ștoarei lor munci.

Vasilache.

Revista esternă.

Alegerile în Serbia.

Alegerile în Serbia s'au terminat cu o mare victorie a radicalilor. Re-sultatul, pe baza rapoartelor de până acum este: 83 guvernamentali (între cari sînt 71 radicali), 3 radicali inde-pendenți și 6 liberali. În 38 cercuri este balotagiu.

Conflict între Franța și Poarta otomană.

Din cauza docurilor și a cheiurilor din Stambul, cari sînt în mâinile unui sindicat francez, s'au ivit greutăți se-rioase între guvernul francez și între Poartă. Ambasadorul francez Constans a cerut să fie revocat.

Lupta Burilor.

Londra, 6 August n. Ziarul »Daily Mail» anunță, că numărul fermierilor răs-culați în țeara Cap este de vre-o 8000. Întreagă țeara Capului s'a răsculat. Ținutul Kimberley-ului este în puterea Burilor comandați de Krutzingen.

Hamburg, 6 August n. »Hamb. Ztg.» aduce știrea, că comandantul Beyer cu 3000 de Buri e gata să năvălească pe teritor portugez. O trupă de 500 de Buri a și trecut granița la Komatiport.

Cronica zilei.

Sibiu, 7 Aug. n. 1901.

Printul Ferdinand de Coburg, domnitorul Bulgariei, s'a întors din străinătate astăzi, spre a primi escadra rusă la Varna.

Împărăteasa Frideric, mama îm-păratului german Wilhelm II., a răpo-sat Luni seara în castelul Friedrichs-hof din Cronberg.

Oficerii ruși la Sinaia. Precum am anunțat și în telegramele de ieri, Duminecă noaptea după supeu, au ple-cat din Constanța cu un tren special la Sinaia viceadmiralul rusesc *Hildebrand* și oficerii escadrei rusești, însoțiți de că-pitanul *Demetriade* din marina regală română. În gara Chitila, oficerii esca-drei ruse au fost întâmpinați de loote-mentul comandor Grapowski, adjutant re-gal, care s'a urcat în tren și i-a salutată în numele M. S. Regelui. Apoi cu toții au continuat drumul spre Sinaia. În gara Sinaia oficerii ruși au sosit la orele 11 și jumătate. Ei au fost primiți pe peronul gării de cătră generalul War-tiade, șeful casei militare a M. S. Rege-lui, major Aurel Demetrescu, adjutant regal, și Al. G. Ionescu, prefectul jude-țului Prahova. Legațiunea rusă din Bu-curești era reprezentată prin secretarii Somov și Vostman. După ce s'au făcut prezentările, oficerii ruși au plecat în trăsuri curții la castelul Peleş, unde au fost prezenți M. S. Regelui. La ora 1, a avut loc la castelul Peleş un dejun de gală. După dejun, suveranul s'a întreținut mai mult cu fiecare dintre oficerii ruși. Oficerii escadrei ruse au părăsit Sinaia Luni după amiază, la orele 5. În același tren a luat loc și dl Ioan I. C. Brătianu, ministrul lucrărilor publice și ad-interim la război.

Mercantilismul contra agrarilor. Din Berlin se semnalează începutul unei campanii pe care o pornesc cercurile co-merciale și industriale împotriva nou-lui proiect de tarif vamal, întocmit în sensul intereselor agrare.

Misiunea marocană, după ce a vi-sitat principalele curți europene, a ple-cat acum la Petersburg.

Guvernul francez a hotărât ca dl Loubet să meargă la Marsilia pentru a primi trupele franceze care se întorc din China.

Bravură militară. În *Teschchen* s'a întâmplat, ca sublocot. *P. Stross* a în-sultat pe brutalul *Aulricht*, care în urma acestei insulte în fața mai multor cuno-știnți ai săi s'a exprimat nu tocmai mă-gulitor despre purtarea oficerului *Stross*. Acesta auzind ce se vorbește la spatele lui, împreună cu alți doi oficeri l-au pân-dit pe *Aulricht* înaintea unei cafenele, și când acesta a vrut să meargă spre casă, au năvălit asupra lui cu săbiile, răbindu-i mâna astfel, încât dus la spital i-au amputat brațul. Casul a fost denunțat ministrului comun de răs-boiu.

Amenințările Bulgarilor. Cu oca-siunea parastasului lui Ștefan Mihăi-leanu, comitetul macedo-român de or-ganizare a primit următoarea scrisoare anonimă din partea Bulgarilor: »Astăzi fiind aniversarea morții spionului Mi-hăileanu, noi urăm moartea tuturor co-tivșilor spioni! Să trăiască Dumi-troff.

I. rain... berg.

Mai multe scrisori cu același cu-prins au fost găsite lipite în împreju-mile bisericii Sf. George. Aceste scri-sori amenințătoare dovedesc, că comi-tetul criminalilor bulgari nu și-a încetat operațiile. Cuprinsul scrisorilor a fost comunicat imediat judeului instructor Florescu, precum și reprezentanților presei, cari erau de față.

E trist. O invitare am primit dela comunitatea bisericească gr-cat. din Macău la sărberea jubileului de 50 ani a învățătorului-cantor *Iosif, La-zar*, ce se va aranja în 15 l. c. st. n. Această invitare e tipărită în ungurește, o tristă dovadă, că *Românii din Macău sînt pe pragul perzării*. Nu știm dacă în loc de bucurie, nu-l cuprinde o adâncă durere pe cărunțul dascăl-cantor din Macău, că în decurs de un jumătate secol a muncit el înconștient, fără-ca să poată arăta la sfârșitul vieții sale drept rezultat barem o... invitare românească. Și nu știm de unde își acvirează Macăul preot gr-cat. din *Strigoniu*, din *laurin* sau din *Cinci-biserici*? Căci dacă ar fi în Macău un preot ro-mân, trimis dintr-o dieceză românească, d. e. din dieceșă careia aparține Macăul, atunci cel puțin la atâtea ne-am putea aștepta, ca popa și dascălul să glăsuie-să în românește, dacă nu de altă-dată, ba-rem cu ocazii jubila-re. Auzi-vom cîndva și câte o voce românească răsunănd din comunitatea gr-cat. română din Ma-cău? — Ce frumos teren de muncă națională ar ave vladicii nostri prin scaparea de perzare a Românilor cum sînt cei din Macău! Dar'... e trist...

Preot — corteș. Am făcut atență preoțimea română, ca în interesul ei propriu și în interesul cauzei naționale române să se abțină de corteșurile elec-torale. Cu toate acestea aproape zilnic ne vin știri, că preoți români se anga-jează în serviciul candidaților unguri, agitănd și corteșind în favorul unor dughmani ai tot ce este românesc. Astăzi deasemenea am primit o scrisoare dela un vrednic Român și naționalist, din care dăm următoarele:

Parintele *Emil Georgiu* din Șoșdea, de 2-3 luni umblă necurmat comunei cercului electoral *Végvár* (Rittberg) col-ludând pe la preoți și învățători cu di-ferite promisiuni, ca să-i tragă pe par-tea candidatului guvernamental *Gorové*, căruia i-a promis, că cu ajutorul preo-țiilor și învățătorimii române îl va ridica la demnitatea de deputat dietal. Chiar numitul preot mi-a descoperit, că aproape întreagă preoțimea și învățătorimea din cerc ar fi avut un *conventiunul*, în care cu unanimitate s'a decretat, că preo-țimea și învățătorimea va pune toate în mișcare ca să fie ales de deputat *Gorové*. Se înțelege, că în acest conventi-oul parintele *Georgiu* le-a pus tuturor în vedere și aceea, că deputatul nou ales va remunera cu bani buni pe toți *ostenitorii*, că va repara biserici ro-mâne, va cumpăra clopote, va ajutara școale românești etc. Se zice că o ti-nuta preoțimii s'ar identifica și *protopopul Buziașului*. E cam greu de crezut că dl protopop — ca fiu verde al bravi-lor grănițeri, a cărui ținută în afaceri politice a fost todeauna la culmea co-rectității, — să se poată identifica cu astfel de porniri nedemne cu starea de preoți români. Așteptăm ca dl proto-pop să ne lămurească.

Totodată atragem atențiunea Ven. consistor din Caransebeș, a-l mai împe-deca pe parintele *Georgiu* în excursi-unile sale electorale, pentru-că comuna are lipsă de preot-păstor, și nu de voia-ior electoral.

Berzovianul.

Femeie războinică. O scenă înte-resantă s'a întâmplat într-o cafenea din Budapesta. Avocatul Dr. W. juca bi-liard cu un amic al său. Nevesta lui, care l'a părăsit încă în Decembrie, deo-dată apare în cafenea, însoțită de cur-teșanul ei, adv. Dr. B., se repede cu un biciu de căni la bărbatul său părăsit, și amenințându-l pretinde să-i dea co-pila și să urgiteze divorțul. Avocatul W. prinse de mână pe războinică-i ne-vestă, vrînd să-i iee biciul, dar' atunci curteșanul ei îi sări într'ajutor și se desvolă o păruială, care numai cu greu a putut fi potolită de oaspeții din ca-fenea. Combatanții s'au depărțat în sîf-șit, ducînd fiecare câte o rană-două ca amintire.

Aniversarea asasinării lui Stefan Mihăileanu. Parastasul ce a avut loc Duminecă în biserica Sf. George din București pentru odihna sufletului marelui patriot St. Mihăileanu, a fost oficiat de către P. S. S. arhiepiscopul Calist, asistat de clerul bisericii și diaconul macedonean Porfiroscu.

La zece ore a sosit familia regretatului Mihăileanu, însoțită de numeroși prieteni și cunoscuți.

Printre asistență s'au remarcat colonel Obedeau, C. Mille, deputat și director al ziarului „Adevărul”, jude instructor Florescu, Virgiliu Popescu, prinț D. Moruzzi, Brătrescu, Conțescu, înalt funcționar la ministerul de externe, Dimonie, directorul școlii comerciale române din Salonic, precum și multe alte persoane marcante cari ocupă înalte funcțiuni în stat.

După parastas, P. S. S. arhiepiscopul Calist a ținut o calduroasă cuvântare prin care a arătat că România macedonească fiind de același sânge cu noi, trebuie să-i iubim ca pe adevărați frați, și că ziua aceasta trebuie să rămână neștearsă în memoria ori-cărui Român.

A vorbit apoi Pupa, membru al comitetului organizator.

În zilele de restriște, — zise Pupa, — Bulgarii au găsit în România adăpost; începutul de instrucțiune aici l-au dobândit și prin vitejia soldaților români au câștigat o libertate pe care au dovedit că nu o merită. Un exemplu mai mult a venit să ilustreze, proverbul: *Pe cine nu lași să moară, nu te lasă să trăiești.*

După parastas s'a format cortegiul în ordinea următoare:

1. Coroanele: Coroana coloniei macedo-române. Cercul studenților macedoneni. Reprezentantul corpului didactic din Salonic. Reprezentantul familiei Zosima. Coroana din partea mișcării meserișilor și altele.

2. După coroane venia steagul Ligei culturale sub care s'a grupat întreaga colonie macedo-română, de oarece societatea de cultură macedo-română a lipsit.

3. În urmă diferite comitete ale mișcărilor meserișilor în frunte cu dl I. Brătrescu.

Impunătorul cortegiului de peste 10.000 de oameni, a străbătut străzile: Lipsani, Șelari, Rahova și 11 Iunie, care erau foarte pavoasate ca într-o zi de sărbătoare.

Cortegiul ajuns la cimitir a fost primit de un cor ad-hoc condus de Ioan Dimitrescu. După terminarea requiemului au ținut discursuri Constante, membru al comitetului organizator, în numele coloniei macedo-române.

Studentul George Bărcescu, în numele studenților universitare. Cel din urmă, N. Păpălean, în numele cercului studențesc macedo-român.

Cu această ocazie a apărut din inițiativa comitetului organizator, un ziar unic, intitulat „St. Mihăileanu”.

Necrolog. Georgiu Varga și soția Maria, ca părinți; Constantin Kubek, ca mire; Florea, Maria, Ioan și Iustin, ca frați; Sofia și Florița Rossu, ca mătușe; Aureliu Varga și cu fiica sa Mărioara, ca unchiu și verișoară; Georgiu Rozvan și soția, ca nănaș; asemenea în numele numeroșilor conșanțeni, cu inima frântă de durere aducem la cunoștință trecerea din viață a mult iubitei noastre fiice, mireasă, soră, nepoată, verișoară, fiică suferitoare și conșanțeană *Rozalia Varga*, azi la 2 ore d. a., după un moribund și plin de suferință și după primirea Sfintelor Taine și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului, în al 22-lea an al vieții sale. Rămășițele pământești s'au așezat spre odihna veșnică în 6 August st. n. a. c., după amiază la 3 ore, după rîitul bis. gr.-or. române, în cimitirul din Socodor. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvîntată!

Bătăie între prinți la Atena. O telegramă din Atena povestește următorul scandal, petrecut în capitala Greciei: Ministrul de externe al Greciei, Romanos, a dat zilele acestea în grădina-restaurant Kifissia, un prânz, în onoarea prințului Nicolae. Ministrul invitase la acest prânz, persoanele cele mai nobile cu soțiile lor. Când toți se puseră la masă, sosl beat în parc prințul Muruzi, care servise până cu câteva momente înainte în armata grecească în calitate de oficer de cavalerie, se repezi asupra adjutantului prințului Nicolae, locotenentul de artilerie Pallis, și-l apucă de gâtlee ca să-l sugrume. Nimeni dintre cei de față nu avu prezența de spirit, ca să înlăture pe prințul Muruzi. Numai prințul Nicolae se ridică și luând bastonul, dete prințului Muruzi două lovituri în cap cu așa tărie, încât bastonul se rupse. Muruzi căzu jos, apoi se ridică și strigă: — „Cine m'a lovit?”. Intorcându-se către prinț, adăogă: — „D-ta ești acela, care ai dat în mine?”. În momentul următor, dinșul vol să se repeadă asupra prințului Nicolae. Acesta îi mai dădu o lovitură cu capul de baston, ce avea în mână. În același timp se repeziră cei prezenți și ținură în loc pe prințul Muruzi, care era plin de sânge. În urmă prințul Muruzi fiind transportat la casa uneia din rudele sale, a trimis doi martori, ca să probeze pe locotenentul Pallis. Acesti martori au fost arestați, după

care prințul Muruzi a numit alții. Prințul Muruzi declară, că vrea mai întâiu satisfacție dela locotenentul Pallis și apoi se va pune el însuși la dispozițiunea justiției.

Răsvrățitori bulgari condamnați. Primul convoiu de Bulgari condamnați de tribunalele turcești în școalele și asasinatelor petrecute în Macedonia, a pornit către fortăreața Akao din Asia-mică. Acest convoiu se compune exclusiv din preoți și învățători.

Puține cifre. După niște mici socoteli făcute de către acei cari au timpul de a se ocupa și cu astfel de lucruri, rezultă că pe pământ, în ziua de astăzi sînt aproape un miliard cinci sute de milioane de locuitori. În fiecare an 33,033.033 de suflete părăsesc pământul. Se numără peste 3064 limbi vorbite. Numărul femeilor și al oamenilor este aproape egal, și durată medie a vieții este cam de 33 ani. Un efort de omenire se pierde înainte de a fi atins 15 ani. La 1000 de persoane, una singură atinge vârsta de 100 de ani; 6 pe acea de 55 ani și numai 1 la 500 ajunge până la 80 de ani. 33,033.033 persoane mor în fiecare an: adică 91.874 pe zi, 3730 pe oră, 60 pe minut și pe fiecare secundă... În fine, există peste 1000 de religii.

Istoria literaturii române în secolul al XVII. (1688—1821 de N. Iorga, profesor la universitatea din București, 2 volume 8° mare. Vol. II. Epoca lui Petru Maior, are următorul cuprins:

Curentele și influențele. — Istoriografia cronicarilor în principate. — Școala de renovare a istoricilor din Ardeal. — Studii asupra limbii: filologie din principate și din Ardeal. — Legăturile culturale între Ardeal și principate. — Istoricul de tranziție în aceste. — Literatura religioasă. — Influența apuseană în literatura beletristică și știință. Noue genuri literare. — Triumful spiritului nou: Asachi și Lazăr.

Excursuri. Cronicile moldovene înainte de 1688. — O istorie românească a Crăiei Ungurești. — Cronicile muntene înainte de 1688. — Alcătuitorii de condici.

Prețul unui volum 5 lei.

Nestorul parlamentului englez, deputatul *William Beamh*, a încetat din viață Sâmbătă, în etate de 72 ani. Bătrânul deputat mergând spre casă dela sedințele dietei a căzut din trăsură, lovindu-se atât de rău, încât ranele i-au cauzat moarte.

Vieța socială.

Petrecere în Reghinul-săsesc.

Tinerimea română din Reghin și jur invită la petrecerea de vară ce o va aranja Sâmbătă, la 10 August st. n. a. c. în pavilionul de vară din promenada orașului Reghinul-săsesc. Venitul curat e destinat spre scop filantropic. Comitetul aranjator: președinte: Dr. Ioan Harza, adv.; vicepreședinte: Dr. Emil Törnavean, medic; I. secretar: Iuliu Vetianu, ing. mech.; II. secretar: Elia Popescu, cand. adv.; cassar Octavian Racofianu, rig. medic; controlor: Antoniu Bogdan, stud. jur. Începutul la 8 ore seară. Prețul intrării: de persoană 2 cor., de familie până la 3 membri 4 cor. Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Petrecere și teatru în Cuzăplac.

Inteligența română din Valea-Almașului și jur invită la petrecerea cu dans împreună cu reprezentatiunea teatrală, ce o va aranja cu ocaziunea sfîrșirii unei cruci, la 11 August 1901 st. n. (Duminecă) în Cuzăplac (Középlak), sub scut sigur, în beneficiul bis. gr.-cat. din loc. Prețul de intrare: de persoană 1 cor. 60 bani, în familie 1 cor. 20 bani. Începutul la 5 ore p. m. Suprasolvirile mariminoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita în public.

Programa: 1. La 8 ore dimineața începutul serviciului divin. — 2. La 1 oră p. m. prânz comun în casele „parohiale”. — 3. La 5 ore p. m. începutul reprezentațiunii și a petrecerii.

Concert și teatru în Sân-Miclăușul-mare.

Comuna bis. rom. gr.-or. din Sân-Miclăușul-mare (Nagy-szentmiklós) aranjează din incidentul adunării generale a învățătorilor români gr.-or. din despărțământul B.-Comogului, la 29 Iulie (11 Aug.) a. c., în grădina „Casinei civile” din loc, un concert împreună cu dans. Prețul de intrare de persoană: Locul I. 2 cor.; locul II. 1 cor. 40 bani; locul III. 1 cor.; loc de stat: 60 bani. Începutul la 8 ore seară. Venitul curat e destinat fondului reuniunii învățătorilor. În considerarea scopului, suprasolvirile se vor primi cu mulțumită și se vor cuita în public. NB. După sedința se va ține prânz comun în sala hotelului V. Czenczinger. Un tablet 2 cor. Atât la prânzul comun, cât și la petrecere va cânta muzica renumită a lui Todor Lipitor din Nădlac.

Programul: 1. „Azi”, cuartet de Neubner. — 2. „Istorisirea lui moș Trochin”, de Negruzzi, decl. de N. Doichită, pedagog. — 3. „Dar' n'a fost vis”, cuart. de Cordonean. — 4. „Un dascăl cu diploma veche”, de Căndea, decl. de I. Funariu. — 5. „Dor de mare”, de I. Murșan, cântată solo de inv. A. Lipovan, accomp. de muzica lui T. Lipitor. — 6. „Foale verde de mohor”, cuartet de T. Topovici. — 7. „Un Solomon”, de T. Speranță, decl. de I. Cornutu, stud. — 8. „Traiu vânătoresc”, cuartet de T. cav. de Flondor. — 9. „Nărodul și neșugătorul”, de A. Pan, predată de A. Raiea, abiturient. — 10. „Tu fetiță din cel sat”, cuartet de Decker. — 11. „Vlăduțul mamii”, de Alexandri, predată de I. Toconia, pedagog. — 12. „Marșul cântăreților”, cuartet de Părumbescu.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

(Urmare).

Lista nr. 9 a domnișoarei Maria Radu din Lugoj: Dr. Demetriu Radu 10 cor., doamna Silvia Beșan 4 cor., Dr. Iacob Radu, Dr. Dănilă Fireza, fiecare câte 2 cor., Teodor Radu 4 cor. Suma 22 cor.

Lista nr. 10 a domnișoarei Silvia Sălăgean din Tasnád: Doamna Dr. G. Secoșian 20 cor., Dr. Sălăgean 4 cor. Suma 24 cor.

Lista nr. 11 a domnișoarei Victoria Rusu din Utvin: Dr. Paul Rotariu, Dr. Valer Mezin, fiecare câte 10 cor., Petru Tegle 5 cor., Emanuil Ungurean 4 cor., Ioan Todorovici 5 cor., Dr. M. Savu, Francisco Buzari, Alexandru Buișag, Victor Rusu, fiecare câte 4 cor. Suma 50 coroane.

Lista nr. 12 a domnișoarei Lucreția David din Bucium-Saga: Dr. Alexandru Borzia 6 cor., doamna Elena Dr. Banfy 4 cor., Cornelia M. Chirilă 2 cor., Nicolae Bășan, I. Cherecheș, I. Jurca, I. Macaveiu, fiecare câte 1 cor., Alex. Macaveiu, Vilma Paul, fiecare câte 2 cor., Nicolae Inonțiu, Elena Macaveiu, fiecare câte 1 cor., Lucreția David 4 cor. Suma 26 cor.

Lista nr. 13 a domnișoarei Teresia Papp din Cehul-Silvaniei: Florian Cocian 4 cor., Dr. Victor Colceriu 6 cor. Suma 10 cor.

Lista nr. 14 a domnișoarei Elena Adamovici din Abrud: Dr. Vasile Fodor, David, fiecare câte 2 cor., M. Cirlea 6 cor., Dr. Laurențiu Pop, institutul „Auraria”, fiecare câte 10 cor., Ioan Simu 2 cor., C. Marcu 1 cor., D. Cothișel 4 cor., S. Lazar, Alexandru Iano, fiecare câte 2 cor., P. Sogan 4 cor., Aurelia Danciu 2 coroane. Suma 47 coroane.

Lista nr. 15 a domnișoarei Elena Sântion din Blaj: Dr. Ilie Dăianu 4 cor., Dr. I. Maniu 10 cor., Aurel P. Bota, George Mezei, fiecare câte 4 cor. Suma 22 cor. (Va urma).

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

MAI NOU.

Oficerii ruși la Sinaia.

La dejunul dat în onoarea oficerilor ruși în castelul Peleş, Regele Carol a rostit următorul toast:

„Cu atât mai mare îmi este bucuria a saluta escadra rusească în portul nostru dela Constanța, pentru-că prezența acestei escadre provoacă în mine din nou amintirea frățietății dintre cele două armate sigilate pe câmpiile bulgare.

Mulțumesc Maiestății Sale împăratului, domnitorului nostru luminat, că a permis Escelenței Tale, ca să ne vizitezi aici la Sinaia în societatea statului nostru major. Amabilitatea aceasta îmi cade mie foarte bine și în ea văd o nouă cheazăie pentru susținerea și consolidarea aceluia raport de amicitie, care într'un mod atât de îmbucurător a luat ființă, și căreia mare preț îi atribuesc.

Când potesc fericeie luminatului nostru domnitor și înflorire frumoasei escadre, îmi golesc păharul în sănătatea Maj. Lor împăratului Nicolae și împărătesei Alexandra Feodorovna.

Viceadmiralul Hildebrand a ridicat păharul în sănătatea Regelui, Reginei și familiei domnitoare.

La
Abonament lunar
pentru
August st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Bibliografie.

Prăsrea pomilor, prepararea și păstrarea pomelor, de Nicolau Albani, învățător dir. domenial în Sâmbăta-inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoarea propagandă, ce se face de un șir de ani pentru lăfăirea pomăritului atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie acelei pleiade de învățători harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostolii lui. În fruntea acestora trebuie pus dl Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multe conferențe pomologice ținute prin comunele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădină școlară, parte mijlocind dela pepinierile statului la 20.000 pomi. În cârticia de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrațiuni, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într'un șir lung de ani pe terenul pomăritului. Într'un limbaj popular desopere într'un mod firesc tainele pomăritului, începând cu câștigarea seminței, cultura pădureților, altoitul și terminând cu cultura altorilor și arătarea mijloacelor, cari se ne ajute a valorisa cât mai bine poamele.

Cartea, și ea exterior foarte plăcută se poate procura cu prețul de 30 cr. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „Tipografia”, societate pe acții în Sibiu.

„Diplome maramureșene din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, advocat și prototisc comitatens în Sighetul-Marmației (M.-Sziget). Tomul I, prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum ved lumina zilei pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno-și geografice ale româniciei Marmăției. Aparatul științific, cu care ne prezentă dl Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc. — Opul se află de vânzare la autorul, dl Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor noștri bărbați dela 1848/9*, a cărei apariție am anunțat-o zilele acestea, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai noștri: Simion Balint, G. Barițiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la iubileul de 80 ani al lui Barițiu), S. Bărnuțiu, I. Butean, N. Corcheș (învîgătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Micaș, Vasile Moldovan, Andrei Murșan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șulțiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sînt două adnexe, de cuprins valoros: *Lista legionarilor noștri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sînt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: *Iancu și Vasdrăv*, cuprinzând descrierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni-se prezintă foarte dragă și atrăgător. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela mormânt la mormânt, ecodînd în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră și costă 1 coroa. (Pentru România 1 leu 20 bani).

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

Romane și cântece de Heine. Traducere în versuri de St. O. Iosif. București, edit. libr. H. Steinberg. Prețul 2 lei.

„Contribuțiune la studiul blefaroplastiei”. Procedeul cu lambon facial orizontal. Tesă de doctorat, de Emil Bianu. București, 1901.

Patriarchale. Poesii de St. O. Iosif. București, editura librăriei H. Steinberg 1901. Prețul 2 lei.

Manual de stilistică pentru cl. IV. gimn. prepar. școale super. de fete ș. a., precum și pentru privați, de I. F. Negruțiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 2 cor. 60 bani, și

Stilistica practică sau regule și exemple pentru tot felul de epistole, petițiuni, acte și documente de I. F. Negruțiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 80 bani.

Ceea-ce ridică îndeosebi valoarea manualului sînt împărșirea metodică, priceperea de dascăl încadrînd în munca pe terenul acesta dovedită cu acest privilegiu și exemple luate tot din scriitorii noștri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnasiile noastre, o nouă dovadă, că apariția ei a satisfăcut dela început o necesitate adînc simțită.

„Cercetări noue asupra raporturilor faunistice din Bucovina cu privire specială la clasa coleopterelor”. (Buletinul societății de științe din București), de Const. Hormuzachi (din Cernăuți). București, 1901. Este un studiu lucrat cu mare conștiințioasă din partea specialistului cunoscut, apreciat deja pentru lucrările precedente de cercurile specialiste din străinătate. Meritul dlui autor e cu atât mai mare, căci continuă niște lucrări începute tot de d-sa și tot în direcția aceasta.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șulțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . —30
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . 3.—
Români la Debrețin —60

Poesii de Maria Cunțan. Orăștie, 1901.

Higiiena sau cartea sănătății, manual pentru școalele populare, de Dr. St. Erdélyi, medic în Orăștie. Blaj, 1900. Prețul 30 bani.

Geometrie elementară pentru cl. II. și III. secundară, de Bogdan G. Ioneru, 2 broșuri. București, 1901.

„Cultura cănepii și a inului”, de V. S. Moga. București, 1901.

Sosiți în Sibiu.

La 7 August n. 1901.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Pelheis, major din Făgăraș; Gregurich, căpitan din Viena; Dr. Boitoru, medic din Egerhat; Bayer, forestier sup. din Cărtișoara; Breitenacker, măiestru de edile din Viena; baron de Pont din Viena, Popp cu soția, Cătaride, din Oraiova, Bădescu cu soția, Costa, din București, privatier; Bruck, Schneider, din Viena, Grossmann, Steiner, Schwarz, Schön, Ploik, din Budapesta, Gugenberger din Mediaș, Irom din Oradea-mare, comercianți.

Hotel „*Neuriner*”: Komlos, comerciant din Budapesta; Gerendy, proprietar din Cerghidul-mare; Steinau cu societatea din Budapesta; Fűger, sublocotenent; Frida Siegel, Miculescu cu soția, Guinereru cu soția, din București, Sofia Cohen, Eskenasy, din Oraiova, privatieri; Dresnaud, Depner, economi din Wolkendorf.

Hotel „*Mellser*”: Poklossy cu soția, major din Alba-Iulia; Dr. Watzl, medic de reg. din Graz; Iridon, comerciant din Apoldul-mare; Wolf cu familia, franzelari din Agnita.

Hotel „*Mihailu*”: Dr. Grün, medic din Norichiu; Mănărașeanu, privatier din București; Vulea, oficial din Iași.

Hotel „*Habermann*”: Frățilă, volajor din București; Majorar, Orban, studenți din Rima-Szombat.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Doctorul

Alexandru de Vaida-Voevod
specialist pentru boale interne.

[208] 23

Karlsbad,

ALTE WIESE, „DREI STAFFELN”.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu confundă cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătare în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcl-mare Nr. 8.

[26] 13 —

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu n-ai nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea”

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcl nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

De vânzare

respectiv esarëndare.

O proprietate în estens. de 42 jug. catastr. în 2 mase, cu drept liber de pășunat și pădure, pe teritoriul comunei Cetatea-de-baltă, în cottul Terna-mică. În comună (strada principală), grădină de 1 jug. 250⁰⁰ cu casă cu 3 încăperi, de cără stradă ușă de prăvălie, grătar cu celar și grajd, toate de peatră acoperite cu țiglă. Gară, telegraf, telefon și poștă în loc, peste an 6 tirguri de țeară și dela 15 Septembrie n. c. tirg de săptămână. Reflectanții sunt rugați a se adresa către dl.

Nicolae Cucui,
paroch, Maros-Bogát.

Doi învățacei

de prăvălie se caută în negustoria de manufactură a dlui

G. Ivașcu din Abrud

și unul în cea de ferărie. Cei-ce vor avé și cunoștițe din limba maghiară vor fi preferiți.

Agentilor

din bransa de rulouri (rouleaux), cari începând cu 11 Iulie a. c. nu-și mai pot exercita profesiunea în urma opririi vânzării în detal în decursul voiajului, le câștigă această permisiune, garantând activitatea, firma cu mult trecut de 22 ani, C. Klemt, fabrică de rulouri, Braunau i. B.

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vânzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tirguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștițe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiiului.

Din editura „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba bohemă de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picicari. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gennevray. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peștor îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cotini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoale. Din fantasticele lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăful. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născin-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și poana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culesse de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșta. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în pătru. De Antonia Ghislan. Un exemplar 20 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Crețorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșta. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răsălin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbișen. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O suță de ană. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare »Cântecul bătrânești». Din culegerile lui I. Pop Rețeganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Din editura „Tipografiei”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare»	1.—
Brote Eugen, Tineria vitelor	—24
Trifoiul	—30
Costan T., Aur, novellă	—40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	—32
Elers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	—40
Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	—10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novellă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foale

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.